

KAKSITOISTA

12.1 Meidän elintilamme

¹Tilan, jossa asumme, kotimme aurinkokunnassa, jaamme kaikkien involuutio- ja evoluutioluomakuntien – elementaalien, kivien, kasvien, eläinten, luonnonhaltijoiden, ihmisten, deevojen ja korkeampien olentojen kanssa – planeetallamme. Mutta kotimme rajat eivät ole siellä, missä Tellus-planeetan ulommaiset ilmakerrokset loppuvat. Hylozoiikka opettaa meille, että näkymätön on aina suurempi ja tärkeämpi kuin näkyväinen. Niinpä suurempaan kotiimme sisältyy vielä kuusi planeettaa, joihin Telluksella on lähin yhteys.

²Näiden seitsemän planeetan aineellinen koostumus ei ole sama. Kahdella niistä alin verho on fyysis-eetteristä ainetta, kahdella alin verho on emotionaalista ja kahdella mentaalista ainetta. Näin ollen vain meidän Telluksellamme on myös karkeafyysinen verho. Muut kuusi planeettaa ovat vielä toistaiseksi useimmille ihmisille näkymättömiä ja huomaamattomia, siitä huolimatta että ne ovat lähiavaruudessamme.

³Kaikki seitsemän planeettaa sisältyvät niitä yhdistävään yhteiseen essentiaaliaineesta (46) koostuvaan ja niitä ympäröivään verhoon. Tässä ykseysaineesta koostuvassa jättiläispallossa toiset minät voivat liikkua vapaasti planeetalta planeetalle. Se on planeettahallituksen ja -hierarkian elintila, eri evoluutioihin kuuluvien yli-inhimillisten olentojen kotipaikka ja monilta planeettajärjestelmiltä tulevien vastaavanlaisten olentojen kohtauspaikka.

⁴Kaikki aurinkokuntamme planeetat sisältyvät samankaltaisiin kahdeksan pallon järjestelmiin tai ketjuihin: seitsemän pienempää planeettaa ja yksi ympäröivä planeetta. Planeettajärjestelmät muodostavat yhdessä sen elintilan, jonka monadit tarvitsevat manifestaatiolleen: ensin involuutiolleen ja sitten evoluutiolleen.

⁵Monadin kokonaisvaltaiseen manifestaatioon kuuluu monta planeettajärjestelmää, yleensä yksi elementaalikuntaa tai luomakuntaa kohti. Me, jotka olemme ihmisiä nykyisessä Tellus-järjestelmässä, olemme siten olleet eläimiä edellisessä planeettaketjussa. Kanssaolentomme, jotka nyt ovat eläimiä, olivat edellisessä kasveja.

⁶Myös itse planeettojen fyysinen, emotionaalinen, mentaalinen jne. aine (monadien verhot mukaan lukien) on suureksi osaksi vanhemmasta järjestelmästä perittyä. Tästä on aiheutunut, että järjestelmällämme oli jo syntyessään tiettyjä hankittuja ominaisuuksia, jotka ovat helpottaneet aineen muodostumista ja siten välillisesti edistäneet tajunnankehitystä. Esimerkkejä sellaisista ominaisuuksista ovat solujen itsehahmottamiskyky sekä siemenen ja munan muodostuminen. Tämä antaa myös vastauksen kysymykseen, ”Oliko ensimmäinen kana kana vai oliko se muna?”

⁷Kaikki manifestaatio aurinko- ja planeettajärjestelmissä etenee jaksollisesti, sykleinä. Planeettajärjestelmän osalta tämä merkitsee, että monadimassat oleskelevat tietyn aikajakson yhdellä seitsemästä pallosta jatkaakseen sitten manifestaatiotaan järjestyksen määräämällä seuraavalla pallolla. Kun monadit on tällä tavalla siirretty ympäri ketjun planeetalta planeetalle ja tulleet takaisin lähtöpalloonsa, on yksi planeettasykli, aioni eli kosminen päivä päättynyt.

⁸Kosmista päivää seuraa yhtä pitkä kosminen yö, jona aikana alempien maailmojen aktiivisuus (47–49) lepää, monadit nukkuvat kausaaliverhoissaan tai ryhmäsieluissaan, kun taas aktiivisuus on sitä kiihkeämpää korkeammissa maailmoissa (43–46), joissa evoluution tulokset muokataan ja valmistelut seuraavaa suurta päivää varten jatkuvat.

⁹Kun monadit ovat tehneet seitsemän matkaa planeettaketjun ympäri, ovat useimmat kypsiä siirtymään seuraavaan korkeampaan luomakuntaan tai elementaalikuntaan. Monet ovat kuitenkin siirtyneet jo jollakin edellisellä aionilla. Toiset ovat jääneet pääjoukoista jälkeen ja saavat jatkaa samassa luomakunnassa (tai elementaalikunnassa) uudessa

planeettajärjestelmässä, jossa ne uudelleen herätetään eloon kosmisen yön ja vanhan planeettaketjun hajoamisen jälkeen.

¹⁰Yksi aioni, kosminen päivä tai yö, on 4320 miljoonaa vuotta. Planeettakausi on seitsemäs osa siitä, 620 miljoonaa vuotta. Kokonaisen planeettaketjun elinikä (öitä lukuun ottamatta) on siten 30 miljardia vuotta.

¹¹Planeettajärjestelmämme monadit ovat tehneet jo kolme matkaa ketjun ympäri. Olemme siis neljännellä aionilla ja täysi elämänaktiivisuus vallitsee planeetallamme neljättä kertaa. Jokaisessa seitsemässä planeetassa esiintyy aina jokaisen luomakunnan monadeja, vaikka suuri enemmistö keskitetään yhdelle planeetalle kerrallaan ja siksi kehitysvauhti onkin siellä korkeampi.

¹²Kaikki nämä seitsenluvut johtuvat tietenkin seitsemästä yleisestä tyyppistä ja tyyppienergiasta. Jokainen aioni ilmaisee etupäässä yhtä tyyppiä ja suosii sen tähden tietynlaista aktiivisuutta, tietynlaista tajuntaa, tiettyä luomakuntaa enemmän kuin toisia. Mikään luomakunta ei ole enemmän kuin joku toinen. Kaikkia tarvitaan planetaarisessa taloudessa. Ihmisen usko, että hän luomakunnan kruunu ja että kaikki on olemassa hänen vuokseen, on suuri erehdys.

¹³Nykyinen neljäs aioni on tarkoitettu ennen kaikkea emotionaalitajunnan aktivointia varten ja eläinkunnan evoluutiolle. Emotionaaliaionilla pyyde, tunne ja mielikuvitus ovat korostuneimpia, vahvimmin hallitsevia, näennäisesti myös ihmismonadien enemmistölle tärkeimpiä tajuntatyyppejä. Emotionaalitahto hallitsee vielä heikosti kehittyntä mentaalitahtoa, ja ihmiskunta on emotionaaliasteella. Nykyisen ihmiskunnan vähemmistöllä, joka pyrkii kehittämään mentaalitajuntaa tunneajattelun lisäksi, on siksi erityisen vaikeaa, ja he kulkevat massatajunnan vastatulessa. He edustavat kuitenkin ihmistyyppiä, josta tulee normaali seuraavassa aionissa, viidennessä.

12.2 Meidän alkuperämme

¹Jotta voisimme lainkaan ymmärtää, mitä ihminen on, täytyy meidän tietää jotakin siitä, kuinka hän kerran syntyi ja kuinka hän sitten kehittyi. Tässä yhteydessä on pidettävä tarkoin erillään ihmisen aineellisen muodon evoluutio ja tajunnan evoluutio muodossa. Ne ovat kaksi rinnakkaisesti edennyttä prosessia, jotka ovat osittain määräytyneet toisistaan, mutta olleet kuitenkin pohjimmiltaan erilaisia elämänilmaisuja, joita sen tähden ovat johtaneet yli-inhimillisten olentojen eri ryhmät. Yhtä vähän kuin jokin muu elävä olento on ihminen syntynyt sattumalta. Hänen esiintymisensä Tellus-planeetalla on ollut ennalta määrätty korkeampien olentojen suunnitelmassa.

²Kaikki tulee ylhäältä, ylifyysisestä, niin myös ihminen. Tämä ei koske vain hänen monadiaan, vaan myös hänen elämänmuotoaan. Fyysinen muoto, joka hänellä tänään on, hänen organisminsa, on koko biologisen evoluution lopputulos. Sen muotoutuminen sellaiseksi kuin se tänään on, on kestänyt 320 miljoonaa vuotta, sillä niin kauan on nykyinen planeettakausi jatkunut, ja ihminen on seurannut mukana alusta lähtien.

³Siten ei ole sanottu, että ihmisellä olisi alusta lähtien ollut organismi. Jokaisen inkarnaation edellä ihmisen eetteriverho muotoutuu ensin ja organismi sen jälkeen eetteriverhon mallin mukaan, ja analogisesti tämä koskee myös ihmiskunnan ”suurta inkarnaatiota”, sen astumista fyysiseen manifestaatioon planeetalla.

⁴Suunnitelman mukaan tämä fyysinen manifestaatio etenee koko planeettakauden, 620 miljoonaa vuotta, seitsemässä suuressa eri pituisessa vaiheessa. Näitä vaiheita kutsutaan juuriroduiksi ja niiden jokaisen aikana kehittyy asteittain uusi ihmistyyppi uusine myös psykologisine ominaisuuksineen. Jokainen juurirotu syntyy mantereellaan tai mannerryhmässään, jossa sen on rakennettava sivilisaationsa, joka tuohoutuu aikanaan luonnonmullistuksissa. Juurirotuaikakausia erottavat nimittäin toisistaan suurten mullistusten

aikakaudet kaikissa luomakunnissa. Muutokset kivikunnassa – vulkanismi, liikkeet maankuoressa jne. – aiheuttavat tuhoa ihmisen maailmassa.

⁵Ensimmäinen juurirotu käynnistyi yli 300 miljoonaa vuotta sitten. Sen yksilöiden alin verho oli eetteriverho ja heidän tajuntansa oli pääasiallisesti emotionaalista. Tämä juurirotu kävi läpi seitsemän kehityksen vaihetta alarotuihin erilaistumatta.

⁶Ensimmäisen juurirodun seitsemännestä asteesta syntyi noin 150 miljoonaa vuotta sitten toinen juurirotu. Myös tämä juurirotu oli aluksi eetterinen, mutta ilmensi yhä selvempää taipumusta karkeafyysiseen tihentymiseen ja organismin muodostamiseen. Vähitellen se kehitti seitsemän varsinaista alarotua, kaava, jonka oli määrä toistua seuraavissa juuriroduissa.

⁷Toisen juurirodun kuudennesta alarodusta lähtien ihmisillä oli organismi, joskin suvuton. Ihmiset lisääntyivät silmikoimalla. Siemenalkeista, joita nämä alkuaikaiset ihmiset erittivät, kehittyivät vähitellen nisäkkäät suunnattomassa muotorunsaudessaan. Nisäkkäitä alemmat eläimet kuuluvat deevaevoluutioon. Ne ovat luonnonhaltijoiden muotoilemia niiden mallien mukaan, jotka valmisteltiin kolmannella aionilla.

⁸Niinpä hylozoiikka opettaa, täysin päinvastoin kuin Darwinin evoluutio-oppi, että ihminen oli olemassa ennen nisäkkäitä eikä ole sen tähden voinut syntyä niistä. Jo sanotusta ilmenee, että fyysinen ihminen on oma, muusta orgaanisesta elämästä selvästi eroava evoluutiolinja.

⁹Kolmas juurirotu syntyi noin 40 miljoonaa vuotta sitten. Sen koti oli Lemuria-manner, joka oli siellä, missä Tyynimeri nyt levittäytyy. Ensimmäisestä alarodusta lähtien yksilöillä oli täysin kehittynyt organismi, joskaan ei vielä sellainen, mitä me tänään kutsuisimme inhimilliseksi. Niinpä esimerkiksi ensimmäinen alarotu lisääntyi edelleen silmikoimalla ja toinen alarotu munista, jotka kehittyivät ilman ulkoista hedelmöitystä. Kolmannen alarodun ihmiset olivat hermafrodiittejä, joissa jompikumpi sukupuoli myöhemmin hallitsi. Vasta neljännessä alarodussa sukupuolet jakautuivat. Siitä lähtien inhimillinen olento on ollut yksisukuinen ja tulee olemaan sellainen tällä planeetta-aikakaudella.

¹⁰Kolmannen juurirodun kolmannessa alarodussa alkoivat yli-inhimilliset olennot, toisminät, inkarnoitua ihmiskuntaan. Nämä olivat niin sanotut esi-isät eli jumalalliset androgyynit. Heidän tehtävänään oli osaksi ohjata ja opettaa ihmisiä, osaksi jalostaa organismeja ja korkeampia verhoja. Siihen saakka iki-isien ihmissuvun johdolla oli ollut yksinomaan fyysinen merkitys. Mutta samalla kun aivot ja muu hermosto neljännellä alarodulla hienostuivat, tuli mentaalitajunta fyysiselle ihmiselle mahdolliseksi, joskin emotionaalitajunta oli kauan verrattomasti tärkein tajunnanlaji.

¹¹Ihmiskunta lähestyi nyt nopeasti kriittistä vaihetta. Yhtäältä se oli orgaanisen muotonsa kehittämisessä saavuttanut asteen, jolla tajunnankehitys saattoi tosi tarkoituksella alkaa. Toisaalta tämä tapahtui sekä aionin että planeettakauden puolivälissä, jolloin tihentyminen fyysiseen aineeseen oli saavuttanut alimman rajansa, mikä oli epäsuotuisaa muiden kuin fyysisen tajunnan kehittymiselle. Toisaalta eläinkunnasta siirtyi monadeja ihmiskuntaan suuremman määrän kuin koskaan ennen. Toisaalta se oli viimeinen hetki uusille tulokkaille, jos he mielivät saada mahdollisuuden seurata vanhempia ihmisveljiänsä aionin loppuajan ja sen yhä kiihkeämpää evoluutiotahtia.

¹²Tämän kriisin partaalla aurinkokuntahallitus päätti, että oli tullut aika asettaa planeetallemme oma hallitus ja hierarkia. Vain sellaiset säännönmukaiset hallintoasteet saattoivat voimalla ohjata evoluutiota oikeaan suuntaan. Aiemmin käytetty menetelmä, joka salli edellisessä planeettaketjussa toiseksi minäksi tulleiden yksilöiden inkarnoitua ihmisten keskuuteen, ei olisi tarpeeksi tehokas olosuhteissa, jotka pian koittaisivat.

¹³Venus-planeetta on alin, karkeafyysinen planeetta Tellus-järjestelmää muistuttavassa järjestelmässä. Suuri ero on siinä, että manifestaatio on siellä viimeisessä aionissaan. Tämä merkitsee, muun muassa, että Venuksen ihmiset ovat parhaillaan siirtymässä viidenteen

luomakuntaan, essentiaalikuntaan ja että monet ovat jo tehneet sen. Yli-inhimilliset yksilöt ovat vastaavalla tavalla pitkälle kehittyneitä vastaavissa valtakunnissaan.

¹⁴Venuksen viides ja kuudes luomakunta olivat siten paljon runsaslukuisimmat kuin mitä manifestaatiotyön ohjaaminen omalla planeetalla vaati. Niille ei ollut vaikea luopua ryhmästä korkeampia olentoja, jotka ottivat tehtäväkseen planeettamme hallituksen muodostamisen ja evoluution ylivalvonnan. He iloitsivat suuresti siitä, että saattoivat tällä tavalla auttaa nuorempia veljiään sisarplaneetallaan.

¹⁵Jumalolentojen ryhmä, joka oli valittu muodostamaan ensimmäinen hallituksemme, saapui Tellukselle yli 18 miljoonaa vuotta sitten. Niitä johti suurehko ryhmä venuslaisia toisminuuksia, niin kutsutut mestarit, sekä näiden venuslaiseen ihmiskuntaan kuuluvat oppilaat. Koko aurinkokunnasta oli sitä ennen kutsuttu kokoon erityiseksi avuksi Tellusplaneetalle suuri joukko toisminän kapasiteetin omaavia deevoja, niin kutsuttuja aurinkoenkeleitä eli augoeideja.

¹⁶Monet myytit ja legendat säilyttävät yhä vielä, joskin vääristyneessä muodossa, muiston suunnattomasta tapahtumasta, jolloin tulen pojat, liekin herrat, astuivat alas maan päälle ja ryhtyivät asumaan ihmisten keskuudessa. Heidän kosketuksensa ja vaikutuksensa kaikkiin luomakuntiimme on suurinta ja tärkeintä, mitä planeetallamme on koskaan tapahtunut. Ilman sitä tukea, jonka he mitä suuremmin itsensä uhraten ovat antaneet, olisivat maailma ja sen asukkaat tänään huomattavasti huonommassa kunnossa kuin ne ovat. Ihminen sellaisena kuin hänet tänä päivänä tunnemme, vähäisenä järjeltään ja myötätunnoiltaan, on kaiken olennaisen suhteen liekin herrojen, Venuksen mestareiden ja augoeidien luomus. Seuraavassa kuvaillaan, kuinka tämä luomistyö tapahtui.

¹⁷Ennen liekin herrojen tuloa alkuisät ja augoeidit olivat työskennelleet hellittämättömästi korkeimmin kehittyneiden eläinmonadien tajunnan vilkastuttamisen hyväksi, niin että ne saattoivat kausaalistua kollektiivisesti, siirtyä ihmiskuntaan hankkimallaan omalla kausaaliverholla. Kun venuslaiset sitten saapuivat ei ollut enää eläinmonadeja, jotka verraten läheisenä aikana olisivat voineet kohota ihmisyyden tasolle. Uusi hallituksemme päättikin, ettei ihmiskuntaan saanut siirtyä useampia eläinmonadeja tämä aionin loppuajalla. Eläinmonadit, jotka ”portin sulkemisen jälkeen” ovat kausaalistuneet yksilöllisesti, saavat nukkua vastamuotoituneessa kausaaliverhossaan ja saapua ensimmäiseen inhimilliseen inkarnaatioon seuraavalla aionilla. Ne eivät menetä siinä mitään, päinvastoin voittavat, koska ihmisenä kehittymisen edellytykset ovat huomattavasti suotuisimmat mentaaliaionilla, ihmiskunnan erityisellä aikakaudella.

¹⁸Liekin herrat eivät koskaan inkarnoituneet ihmiskuntaan. Mikään organismi ei sitä paitsi olisi voinut kestää näitä jumalolentoja ympäröiviä vahvoja energiakenttiä. Heidän alimmat verhonsa ovat eetteriainetta, ja ne ovat samat verhot tänään kuin 18 miljoonaa vuotta sitten. Nämä verhot voi hetkellisesti tihentää ja tehdä ihmissilmille näkyviksi. Ne tarjoavat silloin näyn ikuisesti nuorista, inhimillisistä ihannehahmoista.

¹⁹Liekin herrat ottivat yleiseksi tehtäväkseen planeetan koko evoluutiotyön johtamisen tästä eteenpäin. Erityistehtäväkseen he ottivat ihmisen ensimmäisen orastavan mentaalisen tajunnan vilkastuttamisen, jotta se saattaisi voimistua älykkyudeksi. Se oli kärsivällisyyttä koettelevaa työtä, joka vaati miljoonia vuosia.

²⁰Venuslaiset toisminät olivat johtajiamme ja opettajiamme kaikessa. He opettivat meitä kaikessa siinä, mikä loi pohjan inhimilliselle sivilisaatiolle ja myöhemmälle kulttuurille. He opettivat meitä käyttämään tulta, viljelemään maata, hyödyntämään kasveja ja kesyttämään eläimiä. He antoivat meille kielen, kirjoituksen ja ensimmäiset tieteet. He opettivat meitä kunnioittamaan kaikkea elävää ja näkemään siinä jumallisen kipinän. He olivat pappiskuninkaita, jumalallisten dynastioiden hallitsijoita, joista kaikkien muinaisten kansojen historia alkaa.

²¹Venuslaiset toisminät muovasivat ihmisen sellaiseksi, jollaisena hänet tänään tunnemme. Kun kolmas juurirotu oli seitsemännessä alarodussaan saavuttanut sille mahdollisen täydellisyysasteen, valitsivat toisminät fysiologisesti ja psykologisesti edistyneimmät yksilöt, eristivät heidät muista ja ohjasivat sitten heidän niin geneettistä kuin psykologista kehitystä toivottuun suuntaan. Toisminät inkarnoituivat myös näiden ihmisten keskuuteen saattaakseen jalostustyön päätökseen tehokkaimmalla tavalla. Tämä prosessi vaati noin miljoona vuotta ja johti täysin uuden rodun, atlantilaisen eli neljännen juurirodun syntyyn, noin 12 miljoonaa vuotta sitten. Atlantilaiset, joiden koti oli nykyisin hävinnyt Atlantis-manner, olivat ensimmäiset, nykyisen käsityksen mukaan organismiltaan täysin ihmismäiset ihmiset. Psykologisesti katsoen he olivat kuitenkin alkukantaisia. Heidän tajuntansa oli melkein täysin emotionaalista ja lisäksi enimmäkseen poistoyöntävää laatua. Atlantilaisista polveutuvat, suoraan tai epäsuoraan, kaikki nykyisin maapallolla elävät rodut ja kansat.

²²Atlantilaisten viidennestä juurirodusta, alkuseemiläisistä, syntyi noin satatuhatta vuotta sitten kokonaan uusi juurirotu, arjalainen eli viides juurirotu. Tämä juurirotu on tarkoitettu mentaaliseksi juuriroduksi. Tähän mennessä se on kehittänyt viisi alarotua – intialaisen, arabialaisen, persialaisen, kelttiläis-romaanisen ja slaavilais-germaanisen – ja kehittää parhaillaan kuudetta. Tämä juurirotu ja atlantilaisen juurirodun viimeinen kehitys, seitsemännen alarodun kiinalaiset ja japanilaiset, ovat vastanneet ihmiskunnan älyllisestä edistymisestä.

²³Tähän mennessä tästä älystä ei kuitenkaan ole voinut suuresti ylvästellä. Se on hyvin vähäisessä määrin kyennyt kohottamaan ihmistä siitä negatiivisesta emotionaalisuudesta, joka on evoluution suurin este planeetallamme. Emotionaaliaionilla, jota nyt elämme, ihmisten enemmistön onkin huomattavasti vaikeampi saada yhteyttä kausaalisuuteen mentaalisuuden kautta. Emotionaalisuus on vielä pitkän aikaa näiden ihmisten ainoa yhteys ”korkeampaan olemukseensa”. Mutta tätä yhteyttä ei voi saada alemmassa ja negatiivisessa emotionaalisuudessa, vain korkeammassa ja positiivisessa. Siinä määrin kuin ihmiset oppivat käyttämään mentaalitajuntaa tunne-elämänsä positivistisiksi, pääsee tämä alkava äly oikeuksiinsa.

²⁴Negatiivinen, vihamielinen emotionaalisuus on ollut jotakin outoa ja vaikeasti käsitettävää niille siirtolaisille, jotka ovat tulleet tänne muilta planeetoilta avustamaan ihmiskuntaa sen tajunnankehityksessä. Sen kääntäminen positiiviseksi emotionaalisuudeksi, rakkaudeksi ja myötätunnoksi, on ollut heille tärkein ja samalla kaikista vaikein tehtävä. Tämän tehtävän ratkaisu vaatii jatkuvaa yliveraista työpanosta ja suurinta mahdollista itseuhrautumista, mikä on ollut selvää kaikille tehtävään kutsutuille.

12.3 Ihminen ja Augoeides

¹Fysikalisteille ihmisen täytyy olla jotakin selittämätöntä, mysteerä. Tuskin he voivat itsekään uskoa hypoteesiinsa, jonka mukaan alkuperäinen protoplasmamöykky sattuman leikistä ja luonnollisen valinnan kautta saattoi lopulta antaa tulokseksi järjellä, myötätunnolla ja viisaudella varustetun olennon.

²Hylozoikka selittää, että ihminen on voinut syntyä ja kohota yhä korkeammalle siksi, että hän sisimmältään on kuolematon monadi, joka taukoamatta kehittää tajuntaansa yhä uusissa verhoissa. Mutta samanaikaisesti hylozoikka korostaa, ettei mikään, ei ihmiseksi tuleminen eikä jatkokehitys, olisi mahdollista ilman ”ylhäältä”, yli-inhimillisiltä älykkyyksiltä, tulevaa apua.

³Yli-inhimilliset olennot ovat alun alkaen muotoilleet ihmisen fyysisen kehon. Planeettahierarkian jäsenet ovat inkarnoituneet ihmisten keskuuteen, olleet heidän johtajiaan ja opettajiaan. Planeettahierarkia on sallinut tajuntaa kohottavien energioiden sataa ihmiskunnan päälle. Emme voi aavistaa, kuinka paljosta meidän on näitä vanhempia veljiä

kiittäminen. Kuitenkin mainitussa on enimmäkseen kyse avusta ja innoituksesta, jonka he ovat voineet antaa meille ulkoisessa mielessä, vaikuttamalla ulkoapäin. Voimmeko käsittää kaiken tämän laajuuden, jos saamme tietää, että meillä on vanhempia veljiä, jotka ovat siinä määrin uhrautuneet puolestamme, että he ovat lahjoittaneet meille osan itsestään ja yhdistäneet siten olemuksensa meihin?

⁴Ihmisen sisin, todella kuolematon olemus, on kaikeksi monadi. Mutta suunnattomasta potentiaalisuudestaan huolimatta, monadi on suhteellisen kehittymätön. Ihmisen tekee ihmiseksi kausaaliverho, johon kaikki hyvät ominaisuudet, luovuttamattomat kyvyt ja elinkelpoiset kokemukset kaikista hänen inkarnaatioistaan on koottu. Kausaaliverho on ihmisessä aktuaalisesti jumalallinen, kun taas monadi on potentiaalisesti jumalallinen. Eikä tämä kausaaliverho ole ihmisen luoma. Se on lahja, jonka essentiaalideeva, ihmisen Augoeides, on hänelle antanut.

⁵Nimi Augoeides on pythagoralainen ja siten länsimainen nimitys ihmisen suojelusenkelille. Itämaisessa esoteriikassa esiintyy toisia nimityksiä.

⁶Kun eläimestä tulee ihminen, saa sen monadi Augoeideelta kausaaliverhon. Se on Augoeideen oma kausaaliverho, ja korkeinta laatua (47:1), koska hän on korkealle kehittynyt essentiaaliminä. Verho on tosin vain mentaalitomeista koostuva, idea-ainesta vailla oleva kuori, sillä idea-aineksen tuominen hankittujen ominaisuuksien ja kykyjen muodossa on uuden ihmisen tehtävä. Mutta myös näiden hankinta mahdollistuu vain Augoeideen avustuksen ansiosta, ja verhonsa lahjoittamalla Augoeides astuu sisimpään yhteyteen suojattinsa kanssa, yhteyteen, joka säilyy ihmisen koko olemassaoloajan. Kun ihminen essentialisoituu, siirtyy viidenteen luomakuntaan, Augoeides vapautuu tehtävästään, jolloin se voi jatkaa omaa tajunnanekspansiotaan, josta hänen on täytynyt kauan kieltäytyä.

⁷”Lähempänä kuin käsi ja jalka, lähempänä kuin hengittäämäsi ilma, lähempänä kuin sydämesi veri on sisäinen jumalasi.” Mystikot ovat kertoneet tiedostaneensa jumalan läsnäolon. Siinä tapauksessa he ovat saavuttaneet yhteyden Augoeidekseen, sillä hänet löytävät aina oikean rakastavaisen hengen omaavat yksilöt.

⁸Todellinen nero, joka paljastaa ihmisille heille tuntemattomia totuuksia, todellisuuksia, on nero Augoeidekseen saamansa yhteyden nojalla. ”Minä en tehnyt koskaan mitään”, kirjoitti kerran Lionardo da Vinci. Näin puhuu nero, joka tietää olevansa vain jonkin omaa persoonallisuuttaan huomattavasti suuremman välikappale.

⁹Augoeides tekee voitavansa elvyttääkseen suojattinsa taipumukset korkeammaksi tajunnaksi. Jokaisen rakastavaisen ja epäitsekään ajatuksen hän kohtaa puolitiessä ja valaa voimansa ja innoituksensa siihen. Ihminen ei käsitä tätä ulkoisena vaikutuksena, sillä sitä se ei ole. Ihmistä ja Augoeidesta yhdistää yhteinen verho.

¹⁰Augoeideen antama johdatus on aina hienoa, huomaamatonta. Ihmisen ei pidä tuntea itseään johdatetuksi, vielä vähemmän valvotuksi. Hänen ei pidä vaipua kuuntelemaan sisäisiä ääniä, tottelemaan sisäisiä johtajia. Sellaiset äänet eivät ole koskaan Augoideen ääni, vaan ne ovat lähtöisin emotionaalimaailman itsenpettäneiltä pettäjiltä. Samaa voidaan sanoa kaikista aivan liian halukkaista johtajista ”toisessa maailmassa”. Älä seuraa niitä! Ne johtavat kaikki harhaan.

¹¹Augoeides on kohtalon lain toteuttaja ihmisen elämässä. Siinä määrin kuin ihminen kehittyy alemmilta asteilta, joilla korjuun laki hallitsee lähes rajoituksetta, siinä määrin kuin hän on kylvänyt niin paljon hyvää kylvöä, että kohtalonlaki, joka on tarjouksen laki, voi astua voimaan, saa myös Augoeides työskennellä suojattinsa uuden inkarnaation järjestämiseksi. Hän voi olla suureksi avuksi pelkästään sijoittamalla ihmisen tiettyyn ympäristöön, tiettyyn perheeseen, tiettyihin henkilökohtaisiin suhteisiin, tiettyihin tilanteisiin. On toinen asia, tahtooko ihminen sitten käyttää tarjoukset hyväkseen.

¹²Ihminen Augoeideen johdatuksessa on totuuden siemen uskovaisten uskossa ”jumalan johdatukseen ihmisen elämässä”. Hänen antamansa johdatus ei kuitenkaan koskaan ole sellaista, jollaiseksi itsekäs sen kuvittelee. Augoeides auttaa vain asioissa, jotka tähtäävät kaikkien parhaaseen, tajunnankehitykseen, kollektiivin edistymiseen. Hän ei piittaa eristäytyneen itsen kaikista pyyteistä, toiveista, aineellisen menestyksen ja onnen unelmista. Kaikkien yli-inhimillisten olentojen tapaan hänellä on lukemattomia velvollisuuksia maailmoissaan, ja suojatilleen hän omistaa aikaa vain sen verran kuin hän katsoo tarpeelliseksi tämän tajunnankehitykselle. Ainoa Augoeideen pyytämä ”kiitos” on, että ihminen käyttää hänen antamansa avun ja kehittyä kyetäkseen vuorostaan auttamaan.

¹³Vasta kulttuuriasteella ihminen on jalostanut emotionaalisuuttaan siinä määrin, että hän yleensä voi vastaanottaa Augoeideen innoitusta ja käyttää oikein niiden mukanaan tuoman voiman ja tiedon lisäykset. Alemmilla asteilla Augoeideen ihmiselle antama tuki rajoittuu huonon korjuun jakamiseen siten, että tajunnankehitys edistyy parhaimmalla mahdollisella tavalla.

¹⁴Ihmisen kaikilla kehitysasteilla Augoeideella on lisäksi määrätty tehtävänsä ihmisen inkarnaation lopussa ja jokaisen uuden alussa.

¹⁵Kun ihmisen on aika lopettaa meneillään oleva inkarnaationsa, Augoeides saattaa fyysisen kuoleman päätökseen leikkaamalla kaikki organismin ja eetteriverhon väliset yhteydet.

¹⁶Uuden inkarnaation alussa Augoeides valitsee uusiin verhoihin sisältyvän aineen, seitsemän tyyppiä erityisesti huomioon ottaen. Myös kausaaliverhosta hän ottaa pienemmän osan ensisijaisesti yhtä ja samaa tyyppiä olevaa ainetta. Tästä hän muovailee pienemmän kausaaliverhon, joka inkarnaation aikana sulkee sisäänsä ensimmäisen triadin monadeineen.

¹⁷Tätä triadiverhoa on esoteriikassa perinteellisesti kutsuttu ”persoonallisuudeksi”, kun taas suurempaa, kausaalimaailmaan jäänyttä kausaaliverhoa, on kutsuttu ”egoksi” eli ”itseksi”. Vanhemmassa esoteriikassa on esiintynyt myös toinen nimitys näille kahdelle kausaaliverholle: kaksoissielut. Tästä termistä on kuitenkin luovuttu sen jälkeen, kun se väärinkäsitettiin ja kun okkulttiset lahkot olivat antaneet aiheen kaikenlaisiin mielikuvituksellisiin fiktioihin.

¹⁸Syntymähetkellä Augoeides liittää ylifyysiset verhot ja niihin sisältyvän monadin organismiin eetteriverhoineen. Joskus tapahtuu, että Augoeides viime hetkellä huomaa, että valmis sikiö tai elämänolosuhteet, joihin lapsen oli määrä syntyä, eivät vastaa hänen suunnitelmaansa. Silloin hän kieltää liitännän, ja lapsi syntyy kuolleen.

¹⁹Inkarnaation aikana ihmisellä on siten kaksi kausaaliverhoa. Pienen triadiverhon tehtävänä on tuoda suureen kausaaliverhoon uutta ainetta. Kaikkia hyviä ominaisuuksia, kaikkia ikuisuusarvon omaavia kykyjä, vastaa nimittäin idea-aine (kausaalinen evoluutioaine), ja triadiverho kasvaa siinä määrin kuin ihminen inkarnaationsa aikana edistyy. Kun inkarnaatio on ohi ja alemmat verhot ovat hajonneet, persoonallisuus sulaa yhteen inkarnaation tuotosta rikastuneen itsen kanssa. Sillä tavoin suuri kausaaliverho hitaasti mutta varmasti inkarnaatioiden aikana kasvaa.

²⁰Augoeideen suojatilleen lahjoittamassa kausaaliverhossa on neljä keskusta, jotka yhdessä muodostavat lootusta muistuttavan elimen: neljä kolmilehtistä ruusuketta. Tämä kahteentoista osaan jaettu elin on alun alkaen kehittymätön, mutta kasvaa vähitellen inkarnaatioiden kuluessa. Se sijaitsee paikassa, jota organismissa vastaa sydän, ja se on yhteydessä kaikkiin alempien verhojen keskuksiin. Monadin lähestyessä oleskeluaikansa loppua ihmiskunnassa tämä elin on kehittynyt voimakkaaksi, hallitsee energioillaan ja tajuntansa laaduilla koko persoonallisuutta. Se on kaikkien hyvien inhimillisten ominaisuuksien, niin kutsuttujen essentiaalisten ominaisuuksien, elin. Sana essentiaalinen tarkoittaa olennaista, ja nämä ominaisuudet yhdessä ovat ihmisen todellinen olemus, hänessä oleva aito elämänarvo, se, minkä hän voi ottaa mukaansa seuraavaan korkeampaan valtakuntaan, essentiaalikuttaan.

²¹Näitä kahtatoista essentiaalista ominaisuutta on kokeellisesti nimitetty seuraavasti: elämänluottamus, itseluottamus, lainkuuliaisuus, oikeudentunto, persoonattomuus, uhrautuvaisuus, uskollisuus, vaiteliaisuus, elämänilo, määrätietoisuus, viisaus, ykseys. Sellaiset nimitykset sanovat kuitenkin vähän, jos mitään, ennen kuin ihminen on hankkinut syvempää omaa kokemusta siitä, mitä nämä ominaisuudet tahtovat sanoa. Kokemus syvenee jokaisen korkeamman kehityksessä saavutetun asteen myötä, mistä syystä ominaisuudet tuntuvat jatkuvasti ”uusilta”. Vain pöyhkeilevä tietämättömyys luulee voivansa käsittää ja arvostella kaikkea, mistä se saa ensimmäisen pinnallisen käsityksen.

²²Kaikessa, mikä koskee ihmisen kahdentoista essentiaalisen ominaisuuden hankintaa, Augoeides on valmis antamaan tehokkaan apunsa. Ennen kaikkea hän voi antaa tämän avun silloin, kun ihminen syvässä meditaatiossa keskittää tajuntansa korkeimpiin käsittämiinsä arvoihin, ideoihin ja ihanteisiin ja avautuu siten innoitukselle, ”ylhäältä” tulevalle avulle. Ehtona yhteyden jatkumiselle on kuitenkin, että ihminen aikaansaa tasapainoisen rytmin sisäisen ja ulkoisen elämän välille, on sisimmässään yhteydessä Augoeidekseen ja palvelee ulkoisesti ihmiskuntaa.

²³Augoeides on ihmisen suojelija niin elämässä kuin kuolemassa. Ihmisellä ei ole mitään pelättävää, ei tässä maailmassa eikä seuraavassa, tuntuipa kuinka uhkaavalta tahansa. Sillä monadina ihminen on kuolematon, ja ollessaan yhteydessä Augoeidekseen, eivät vihan hyökkäykset eivätkä pelon tukahduttamisyritykset voi häntä tavoittaa. Vain silloin kun ihminen ei tiedä tätä tosiasiaa – ei ole koskaan saanut tietää tai on tilapäisesti unohtanut sen – hän voi joutua pahan pauloihin.

12.4 Planeettahierarkia ja sen työ

¹Kohtalomme ihmisinä on tulla kerran suuremmiksi kuin ihmiset, tulla viidennen luomakunnan, essentiaalikunnan jäseniksi. Aikakausien saatossa monet ovat jo jättäneet ihmiskunnan. Useimmat jättävät planeettamme ainiaksi, koska heitä odottavat tehtävät toisaalla aurinkokunnassa. Mutta pieni osa katsoo parhaaksi jäädä luoksemme ja elää fyysisessä inkarnaatiossa. Nämä yhdessä muodostavat planeettamme hierarkian.

²Kukaan ihminen ei voi ylettyä yli ihmiskunnan ilman planeettahierarkian tukea ja yhteistyötä sen kanssa, jonkun sen nimetyn jäsenen kanssa, joka on lupautunut johtamaan ihmistä neljännen ja viidennen luomakunnan välisellä vaikealla tiellä. Siksi tieto näistä vanhemmista veljistämme on välttämätön kaikille niille, jotka tahtovat todellista kehitystä. Tämä tieto on tärkeä myös siksi, että se kohdistaa ja terästäää tarkkaavaisuutemme ihmiskunnan ruumiillistuneeseen ihanteeseen. Tämä edistää pyrkimystämme päästä sinne, minne olemme matkalla, olimmepa siitä selkeästi tietoisia tai emme.

³Planeettamme hierarkia koostuu toisista minuuksista ja kolmansista minuuksista. Toisilla minuuksilla on essentiaalinen (46) tai superessentiaalinen (45) minätietoisuus. Sen tähden heitä kutsutaan 46-minuuksiksi ja 45-minuuksiksi. Kolmansilla minuuksilla on submanifestaalinen (44) tai manifestaalinen (43) minätietoisuus. Näitä kutsutaan vastaavalla tavalla 44-minuuksiksi ja 43-minuuksiksi.

⁴Asian luonteesta johtuu, että me ihmiset emme voi ymmärtää hierarkisten minuuksien tajunnan ja kyvyn laajuutta ja syvyyttä. Mutta tekemällä analogioita voimme saada itsellemme jonkinlaisen kuvan siitä.

⁵Toisten minuuksien tajuntaa voidaan kutsua maailman- ja planeettatajunnaksi. Heillä kivi-, kasvi-, eläin-, ihmis- ja essentiaalikunnan yhteistajunta sisältyy omaan minään, suunnattoman laajentuneeseen minään. Täydellisen toisen minän, 45-minän tajunta ulottuu yhtä paljon yli ihmisen kuin ihmisen tajunta ulottuu yli kasvien.

⁶Kolmansien minuuksien tajunta ei ole sidottu yhteen ainoaan planeettaan. Submanifestaalinen (44) tajunta pääsee oikeuksiinsa toiminnassa, joka sisällyttää kokonaisia

planeettajärjestelmiä. Sen tähden sitä kutsutaan interplanetaariseksi tajunnaksi. Manifestaalista (43) tajuntaa rajoittaa vain itse aurinkokunta ja siksi sitä kutsutaan aurinkokunnalliseksi tajunnaksi.

⁷Planeetta- ja aurinkokuntaminät ovat ilmeisesti tajunnan jättiläisiä. Kuitenkaan niiden luonteita ja toimintoja ei saa tarkastella yksipuolisesti, yksinomaan tajunnan aspektista käsin. Nämä yli-inhimilliset ja jumalalliset olennot ovat myös tahdon jättiläisiä.

⁸Täydellistyneet toiset minät tuntevat ja hallitsevat kaikki luonnon- ja elämänlait planeettajärjestelmässä. Ne voivat pelkällä tahdolla toteuttaa kaiken, mikä näiden lakien rajoissa on mahdollista. Tämä selittyy sillä, että ne ovat valloittaneet kehityksessään sekä korkeamman tajunnan että tämän korkeamman tajunnan tahto- ja liikeaspektin, jotka hallitsevat kaikkia alempia energioita.

⁹Vastaava koskee täydellistyneitä kolmansia minuuksia koko aurinkokunnassa. He tuntevat aurinkokunnan kaikki lait ja soveltavat niitä täydellisellä tarkkuudella. Tämä on alimman asteen ”kaikkivaltaa”. Sen tähden kolmansia minuuksia kutsutaan alimman lajin jumaluusminuuksiksi.

¹⁰Tämä merkitsee, että planeettahierarkiallamme on ”ylikapasiteettia”, jos ilmaisu sallitaan. Yksinomaan toiset minät voisivat oikeastaan suorittaa kaikki sen toiminnot neljässä alemmassa luomakunnassa, jos olosuhteet planeetallamme olisivat normaalit. Mutta näin ei ole, koska ihmiskuntamme on lähes raiteiltaan suistunut, ja myös alemmat luomakunnat ovat vakavasti rikkoneet elämänlakeja (eläinten petoelämä ja kasvien parasiittielämä). Äärimmäinen takuu hyvyyden lopulliselle voitolle pallollamme on kolmansien minuusien sisältyminen planeettahierarkiaan ja hierarkian olemassaolo entistä kykenevämpänä hallintoasteena. Nämä planetaariset jumaluusminät ovat myös yhteys toisten planeettojen niin hierarkioihin kuin hallituksiin ja aurinkokuntahallitukseen. Näin taataan, että korkeampien valtakuntien määräämä elämän kehityksen suunnitelma planeetallamme myös toteutuu.

¹¹Planeettahierarkian neljä yhä korkeampaa minuuden lajia, 46-, 45-, 44- ja 43-minä, ovat neljä yhä korkeamman toimihenkilön arvoa. Jokaisella sellaisella virkamiehellä on tehtäviä, jotka vastaavat hänen arvoaan, s.o. hänen kykyään. Yhdessä ne muodostavat tiiviisti yhteistyötä tekevän kokonaisuuden, ikään kuin yhden ainoan yhteisen ja jaetun tajunnan omaavan organismin, jolloin on tarkoituksetonta puhua yksilöllisistä panoksista. Tämä planeettamme hierarkia vaikuttaa seuraavilla seitsemällä elämänalalla:

¹²(1) Se on suojamuuri neljän alimman luomakunnan (ihmiskunta mukaan luettuna) ja niiden ”pahuuden voimien” välillä, joita vastaan olisimme muuten suojattomia. Vain sellaisen pahuuden, joka sisältyy ennakoituun huonoon korjuuseen, sallitaan tunkeutua tämän muurin läpi.

¹³(2) Se työskentelee utterasti herättääkseen tajunnan kaikissa elämänmuodoissa ja innoittaakseen sen sitten korkeampaan aktiivisuuteen, yhä selkeämpään käsitykseen.

¹⁴(3) Se ohjaa maailman tapahtumia, mikäli ihmiskunta sen sallii (sillä ihmiskunnalla on vapaa tahto ja vapaa päätösvalta), niin että kasvava tajunta saa oikean ilmaisunsa yhteiskuntamuodoissa, politiikassa, uskonnessa, tieteessä, taiteessa, opetuksessa, taloudessa jne. Tätä työtä hierarkian jäsenet tekevät etupäässä siten, että he innoittavat vastaanottavia ihmisiä korkeammilla ideoilla.

¹⁵(4) Enemmän kuin aavistamme se muotoilee ja määrää niitä kulttuuri-ideoita, joita syklisesti esiintyy ihmiskunnassa ja niiden tuloksena syntyvissä sivilisaatioissa. Näitä muotoja elvytetään sitten siinä määrin kuin ne voivat palvella planeettahallituksen suunnitelman jonkin osan ilmentyminä.

¹⁶(5) Se vastaanottaa elämää antavia energioita planeettahallitukselta ja alasmitoittaa ne alempien luomakuntien käyttöön. Nämä energiat ovat tarpeellisia niin planeettahierarkian kuin kaikkien alempien luomakuntien kehitykselle ja sisäiselle muutokselle kohti ihannetta.

¹⁷(6) Se vastaanottaa planeettahallitukselta ja lähettää edelleen ihmiskunnalle niitä energioita, jotka syklistä ja kun ”aika on tullut” tuhoavat ideologioita, uskontoja, organisaatioita ja sivilisaatioita. Tämän hierarkia tekee raivataksaan tieltä kaiken elinkelvottoman ja luodakseen tilaa uudelle elämälle, tarkoituksenmukaisempia ilmaisuja jatkuvasti kasvavalle elämälle.

¹⁸(7) Se antaa pisimmälle päässeille ihmisille tarpeellista harjoitusta, jotta he voisivat siirtyä viidenteen luomakuntaan. Tämän hierarkia tekee tarjoamalla esoteerisia opettajia – alintaan 45-minuuttia – sallimalla ihmisen sisältyä sellaisen opettajan nuoremista ja vanhemmista oppilaista muodostuvaan ryhmään. Sellaisessa ryhmässä ihminen valmentautuu korkeampaa elämää varten, oppimalla ennen kaikkea palvelemaan ihmiskuntaa.

¹⁹Hierarkian johdossa on kolme päällikköä, 43-minuuttia, joilla on äärimmäinen vastuu siitä, että kaikki työ sujuu suunnitelman mukaisesti. Nämä kolme ovat hierarkian korkeimmat ja mahtavimmat ensimmäisen, toisen ja kolmannen perusenergian ilmaisumuodot. Kaikki hierarkian jäsenet ovat suoraan tai epäsuoraan heidän alaisiaan ja siten kolmeen pääosastoon, nk. departementtiin, organisoituja. Näillä kolmella päälliköllä on orientaaliset arvonimet, jotka ovat vakiintuneet myös länsimaissa: manu, bodhisattva ja mahachohan.

²⁰Manu, ensimmäisen perusenergian edustaja, muotoilee juurirodun, sen alarodut ja kansat sekä johtaa niiden kohtaloita jatkossa. Jokaisella juurirodulla on oma manunsa. Koska planeetallamme elää kahden juurirodun ihmisiä, on myös kaksi manua inkarnaatioissa: atlantilaisen juurirodun manu Chakshusha ja arjalaisen juurirodun manu Vaivasvata. Manu Vaivasvata johtaa kuitenkin ensimmäisen departementin toimintaa.

²¹Bodhisattva, maailmanopettaja, toisen perusenergian edustaja, muotoilee maailman ideat, ne ideat, jotka saavat ihmiskunnan tavoittelemaan yhä korkeampien päämäärien toteuttamista. Emotionaaliaikakaudella, Kalojen 2500-vuotisella aikakaudella, joka päättyi vuonna 1950, tämä johti suurten maailmanuskontojen ja filosofisten järjestelmien syntyyn. Mentaaliaikakaudella, Vesimiehen niin ikään 2500-vuotisella aikakaudella, (1950–4450), joka on juuri koittanut, monet hajauttavat, liioitellun emotionaaliset uskonnot korvautuvat yhdellä ainoalla todellisella, esoteeriseen tietoon perustuvalla maailmanuskonnolla. Se tulee opettamaan ihmisille elämänlakeja ja harjoittamaan heitä tietoiseen yhteistyöhön planeettahierarkian ja deivojen kanssa.

²²Nykyinen bodhisattvamme on tunnettu länsimaissa lähinnä inkarnaatiostaan Kristuksena, itämailla Maitreyana, joka aiemmin inkarnoitui Intiassa Krishnana. Hänen edeltäjänsä virassa on yksilö, joka viimeksi inkarnoitui Gautama Buddhana ja sitä ennen Vyasana Intiassa, Thoth-Hermeksenä Egyptissä, ensimmäisenä Zoroasterina Iranissa ja Orfeuksena Kreikassa.

²³Mahachohan, kolmannen perusenergian edustaja, lähettää niitä impulsseja ja energioita, jotka johtavat uusien kulttuurien ja sivilisaatioiden rakentamiseen. Hänen alaisinaan ei ole vain kolmas pääosasto, ideain välityksen departementti, vaan myös ne neljä alemmaa osastoa, jotka kanavoivat neljännen, viidennen, kuudennen ja seitsemännen perusenergian. Neljäs departementti on ensisijaisesti taiteen elämänalue, viides tieteen ja tutkimuksen, kuudes mystiikan ja ideologioiden alue, joka on läheisessä yhteistyössä bodhisattvan päädepartementin, seitsemännen fyysisten yhteiskuntarakenteiden departementin (lainsäädäntö, talous ja raha-asiat, hallinto jne.) kanssa. Nykyinen mahachohanimme oli viimeisessä yleisesti tunnetussa inkarnaatioissaan kreivi Saint-Germain Rákóczi.

12.5 Planeettahierarkia astuu uudelleen esiin

¹”Jos tämä planeettahierarkia on olemassa ja jos se on niin taitava ja voimakas, miksi se sitten ei puutu asioihin ja pelasta ihmiskuntaa sen hädästä? Miksi se sallii pahuuden hallita maailmaa?” Tällaiselta kuulostaa tavallinen vastaväite.

²Kieltämättä hierarkialla on kaikki voimavarat muuntaa planeettamme todelliseksi paratiisiksi. Mutta kuinka kauan ihmiset sitten antaisivat tämän paratiisin säilyä? Hierarkia ei tahdo, vaikka se voisi, muuttaa ihmisten luonteenlaatua vastoin heidän tahtoaan. Ensin on ihmiskunnan enemmistön päätettävä työskennellä elämänlakien puolesta eikä niitä vastaan. Silloin, mutta vasta silloin, hierarkia voi antaa kaiken tuen ja avun. Kun se aika on tullut, on ihmiskunta tekevä sadassa vuodessa suurempia todellisia aluevaltauksia kuin koko edeltävän historiansa aikana. Hierarkia tekee voitavansa ajaakseen kehitystä kohti sitä ajankohtaa, jolloin se voi esiintyä avoimesti, ihmisten enemmistön ilmielmin vastaanottamana.

³Suurimman osan olemassaolostaan planeetalla ihmiskunta on ollut planeettahierarkian johdon ja opetuksen alainen. Niin kauan kuin nämä olosuhteet vallitsivat, etenimme myös kehityksessämme, vaikka se tapahtuikin hitaasti. Sivilisaatiot ja jopa kulttuurit kukoistivat ja saavuttivat huippuja, joita myöhemmällä ajalla emme ole koskaan saavuttaneet uudelleen.

⁴Ihmiskunnan yksilöiden enemmistöllä oli kuitenkin (ja on edelleen) poistyöntävä perusasenne elämään. Useampien vaiheiden aikana kaukaisessa menneisyydessä tämä negatiivisuus sai niin vahvan ylliotteen, että useimmat käänsivät planeettahierarkialle selkänsä ja antautuivat sen sijaan muiden voimien valtaan. Siten ihmiskuntaan tunkeutui useita siihen saakka tuntemattomia pahuuden aspekteja: sodat, orjuus, pelolle rakennettu uskonto, musta magia, ihmis- ja elänuhrit. Kerta kerran jälkeen hierarkian kuitenkin onnistui johdattaa ihmiskunta takaisin hyvyyden lain noudatukseen.

⁵Noin 12 000 vuotta sitten planeettahierarkia vetäytyi takaisin viimeisen kerran. Ihmiskunnan täytyy saada tehdä oma valintansa ja vastata valintansa seurauksista vapauden lain mukaisesti. Siitä lähtien ihmiskunta on yleisesti katsoen saanut ”hoitaa omat asiansa”. Tieto todellisuudesta ja elämästä joutui hukkaan. Ihmiskunta otti elämästä tietämättömiä ja sokeita vallantavoittelijoita johtajikseen. Viimeisten vuosituhansien aikaiset kasaantuneet tulokset me kaikki tunnemme.

⁶Kulttuuriasteella ja korkeammilla asteilla on kuitenkin aina ollut pieni vähemmistö. Nämä ihmiset ovat johdonmukaisesti olleet hyvyyden puolella eivätkä he ole menettäneet oikeuttaan elämäntietoon ja kehitystukeen. Heidän hyväkseen planeettahierarkia perusti salaisia tietokouluja kaikkialle planeetalla. Koko tämän pimeän aikakauden hierarkia säilytti toivonsa saada näyttäytyä jonakin päivänä uudelleen.

⁷Uudelleentulemisensa puolesta hierarkia on työskennellyt vakaasti 1200-luvulta lähtien. Ajankohtaa ei voi määrätä, koska kaikki riippuu ihmiskunnan vapaasta tahdosta ja asenteesta, mutta tätä saamme odottaa vielä useiden sukupolvien ajan. Itse asiassa se on asteittain tapahtuva prosessi. Ensin inkarnoituu oppilasryhmiä – mentaali- ja kausaaliminuuksia – ja hierarkian nuorempia jäseniä – essentiaaliminuuksia – muokkaamaan maaperää, etupäässä muotoilemaan ja elämään niitä totuuksia, joiden on määrä johtaa ihmiskunta uuteen Vesimiehen aikakauteen. Heidän suorittamansa työ on sekä hajottavaa että rakentavaa. Hajottavaa se on siinä suhteessa, että vanhat näkemykset uskonnossa, filosofiassa, tieteessä, politiikassa, taloustieteessä jne. on armottomalla kritiikillä tuhottava. Rakentavaa se on siinä suhteessa, että näiden oppilaiden tehtävänä on julistaa esoteerista elämäntietoa yhä laajemmin, yhä selkeämmissä, helpommin sovellettavissa muodoissa, jatkuvana paljastuksena.

⁸Tämä aiemmin tiukasti salassa pidetyn esoteerisen tiedon paljastaminen on itse asiassa tärkeintä, mitä ihmiskunnassa tällä hetkellä tapahtuu. Se koskettaa ja vaikuttaa tiedostamatta huomattavasti useampiin kuin niihin, jotka tietoisesti kannattavat esoteriikkaa. Alun perin esoteeriset ideat saavat huomaamatta sijaa tavallisissa inhimillisissä katsantotavoissa, vievät heitä lähemmäksi todellisuutta, kohottavat ja jalostavat heitä.

⁹Eräs esimerkki tästä on inhimillisten oikeuksien yhä yleisempi oivaltaminen ja niiden kunnioittaminen, oikeuksien, joiden esoteerinen perusta on elämänlaeissa. Toinen esimerkki on tiedemiesten osoittama yhä suurempi mielenkiinto tajunnanaseptia kohtaan kaikessa,

myös näennäisesti elottomassa. Kolmas esimerkki on yhä laajemmalle levinnyt oivallus, että ”lapset ovat vanhoja sieluja”, yksilöitä, joilla on omalaatu ja oikeus välttyä vanhempien tai ympäröivän yhteiskunnan tyrkyttämiltä ideologioilta.

¹⁰Kun riittävän monet sellaiset ikiesoteeriset ideat ovat yleisesti hyväksytyjä, kiinnostuvat yhä useammat ihmiset niiden lähteistä ja tutustuvat esoteriikkaan. Tämä on ollut mahdollista jo yli sata vuotta, sillä vuonna 1875 alkoi siihen saakka salassa pidetyn tiedon julkistaminen.

¹¹Muutammat planeettahierarkian tärkeimmät agentit tässä työssä ansaitsevat maininnan. He ovat 44-minuukisien, Morian (ensimmäinen departementti), Kuthumin (toinen departementti) ja Hilarion (viides departementti) oppilaita.

¹²Helena Petrovna Blavatsky sai toimekseen antaa ihmiskunnalle ensimmäiset esoteeriset tosiasiat todellisuudesta. Hän perusti Teosofisen Seuran ja johti sen toimintaa. Tämä ei merkitse, että tällä seuralla olisi jonkinlainen yksinoikeus esoteriikan julistamiseen; se on ollut yksi monista kanavista. Blavatsky julkaisi kaksi suurta teosta: Isis Unveiled (Paljastettu Isis), 1877, ja The Secret Doctrine (Salainen oppi), 1888. Hänen päätehtävänsä oli todistaa, että esoteriikka on ollut olemassa ikimuistoisista ajoista kaikkien kansojen keskuudessa ja ollut sama oppi eri symbolisissa esityksissä.

¹³Blavatskyn kaksi etevintä avustajaa olivat Annie Besant ja Charles Webster Leadbeater. He järjestelmällistivät Blavatskyn antaman opetuksen ja tekivät siitä helpommin lähestyttävän, muun muassa ajanmukaisen terminologian ansiosta. Kausaaliminuuksinä näillä molemmilla oli kyky tutkia objektiivisesti aineellista todellisuutta ihmisen kaikissa maailmoissa (47–49), ja tutkimustensa tulokset he merkitsivät muistiin pitkänä kirjoitusten sarjana. Lisäksi he saivat opettajiltaan joukon ”uusia” (se tahtoo sanoa: aiemmin salassa pidettyjä) tosiasioita julkistettavaksi.

¹⁴Alice A. Bailey työskenteli kolmekymmentä vuotta (1919–1949) telepaattisena sihteerinä 45-minulle Djwhal Khulille (molemmat ovat Kuthumin oppilaita). Djwhal Khul oli saanut planeettahierarkialta tehtäväkseen sen esoteerisen opetuksen antamisen, jonka oli määrä johtaa ihmiskuntaa lähimmän tulevaisuuden aikana. Tämän sanelun tulos on kirjoitettu muistiin Alice A. Baileyn nimellä julkaistuihin 18 nidokseen. Näistä tärkeimmät ovat A Treatise on Cosmic Fire (Tutkielma kosmisesta tulesta), 1925, ja viisiosainen teos A Treatise on the Seven Rays (Tutkielma seitsemästä säteestä), 1936–1960.

¹⁵Djwhal Khulin (D.K.:n) opetus on ajallemme perusuonteinen. Luonnollisesti tässä on mahdotonta edes tiivistää tätä valtaisa oppia. Joitakin pääkohtia voidaan kuitenkin antaa. D.K. on monessa tärkeässä suhteessa korjaillut kolmen suuren teosofin antamaa esitystä. Se ei ollut suoraan virheellinen, mutta niiden suurten muutosten edessä, joita planeetan elämä nyt läpikäy, hierarkia itse oli muuttanut työskentelymenetelmiään ja opetustapojaan, minkä tähden nämä on nykyisin kuvattava toisella tavalla.

¹⁶D.K.:n esoteerisen esityksen pääkohdat ovat: evoluutio aurinkokunnassa ennen kaikkea tahdon manifestaationa (”kaikki on nergiaa”) ja ihminen tahto- ja energiamielinä siinä; seitsemän tyyppiä psykologian perusteina; ihmisen passiivisen kausaalitajunnan ”sielun” aktivoiminen tärkeimpänä sekä ”valkoiselle magialle” että tulevaisuuden koulutusjärjestelmälle; Augoeideen merkitys ihmisen evoluutiolle; ihmiskunnan suhde planeettahierarkiaan, ja planeettahallitukseen, oppilassuhde ja initiaatiot; planeettahierarkian uudelleentuleminen fyysiseen maailmaan (externalisation) maailmanopettajan johdolla; ”maailmanpalvelijoiden uusi ryhmä”, mentaaliminät, jotka yhä tietoisemmin työskentelevät hierarkian suunnitelman parissa ihmiskunnan evoluution hyväksi.

¹⁷D.K. huomauttaa, ettei yksilö ole saanut tietoa nauttiakseen siitä miellyttävällä ylemmyyden tunteella. Niin kuin kaikki tieto esoteriikka tuo mukanaan vastuun.

¹⁸D.K. sanoo nimenomaisesti, että hän on kirjoittanut oppilaille, yksilöille, jotka ovat ainakin mentaaliasteella ja jotka ovat oivaltaneet toiminnallisen elämän välttämättömyyden.

Hänen kirjoituksensa ei ole mitään passiivisille emotionalisteille, jotka pääasiassa kansoittavat okkulttisia ja ”esoteerisia” yhteisöjä. Hänen kirjoituksiaan ei voi ymmärtää ilman sopivaa valmistautumista.

¹⁹Vaikeapääsyytyteen myötävaikuttaa myös se, että kynä (Bailey) on johdonmukaisesti käyttänyt vanhempaa teosofista terminologiaa. Tässä käytetään usein samaa sanaa eri asioille ja kääntäen, sama asia saa eri merkityksiä. Eräs esimerkki tästä on merkitys ”soul” (sielu), jolla ei ole vähempää kuin seitsemän eri merkitystä. On siis lukijan asia jokaisessa erityisessä yhteydessä käsittää, mitä D.K. on tarkoittanut.

²⁰Henry T. Laurencyn teoksilla, joista useimmat on julkaistu postuumeina, on ollut tehtävänä ei niinkään uusien tosiasioiden antaminen kuin tähän asti julkaistujen esittäminen käsitettävämällä tavalla. Myös niiden, jotka eivät ole oppilaita tai joilla tieto ei ole aiemmista elämästä piilevänä, on siten mahdollista käsittää tietyt tiedon perusteet. Itse asiassa tieto on vieläkin ”alasmitoitettava”, jotta sitä voitaisiin levittää muille kuin tähän asti saavutetuille ihmisryhmille.

²¹Laurencyn tärkein työ, Viisasten kivi (1950), sisältää viisi mullistavaa uutuutta, joita ei ole koskaan aiemmin julkaistu:

²²(1) ”Kolmiyhteisyyden mysteerin” ratkaisu: olemassaolon kolme samanarvoista aspektia – liike, tajunta ja aine –, absoluuttisen tietojärjestelmän olennainen osa, tulevaisuuden filosofian ja tieteen perusta.

²³(2) Aine (atomit) tajunnan kantajana ja tajunnankehitys olemassaolon tarkoituksena.

²⁴(3) Minä monadina, ikiatomina. (Ne ”minät”, joita vanhemmassa esoteerisessa kirjallisuudessa kuvaillaan, ovat monadin triadeja, verhoja yhä korkeammassa valtakunnissa. Teosofien ja Baileyyn ”monadi” on kolmas triadi.)

²⁵(4) Eri kehitysasteiden selostaminen ja näiden määrittäminen objektiivisin (aineellisin) perustein, nimittäin ilmoittamalla verhoissa aktivoituvat molekyytilajit.

²⁶(5) Elämänlakien muotoilu korostamalla erityisesti niiden merkitystä ajallemme johdatuksena Vesimiehen aikakauteen.

12.6 Tulevaisuutemme

¹Hierarkia ja hallitus eivät ole kaikkietäviä. Myös heistä tulevaisuus näyttää mahdollisuuksien ja todennäköisyyksien oksistolta. Yksityiskohtaisesti ei voida ennakoida, mihin suuntaan todellinen tapahtumainkulku sitten etenee. Tämä riippuu suuresti ihmiskunnasta itsestään. Meillä on vapaa tahto, ja me voimme valita tulevaisuutemme. Sillä me valitsemme aina, silloinkin kun emme lainkaan usko valitsevamme.

²Eräs tosiasia alkaa olla kaikille ilmeinen, paitsi hidasälyisille ja itsekkyyden sokaisemille. Se on, että nykyinen sivilisaatiomme on joutunut umpikujaan. Jos nykyinen ylikansoitus, suunnaton luonnonrikkauksien tuhlailu ja luonnon tuhoaminen saavat jatkua, olemme pian muuntaneet kotimme epäkodiksi, elottomaksi aavikoksi. Kaiken olennaisen suhteen kerskuttu sivilisaatiomme toimii kuin jättiläismäinen kone, joka meidän kaikkien kanssa ryntää kohti tuhoa. Meillä on eriskummallinen vietti lumoutua koneen kaikista sieluttomista houkutuksista ja muuttua samalla itse yhä konemaisemmiksi. Tämä ei ole elämän tarkoitus.

³Elämän tarkoitus on tajunnan kehittäminen: tunteen jalostaminen ja ajatuksen kohottaminen, joiden ansiosta myös kausaalinen intuitio herää. Tajunnankehityksemme hyväksi työskenteleminen parhaimman kykymme mukaan on todellakin velvollisuutemme. Meidän tulisi nähdä asia näin:

⁴Planeettamme luonnonvarat ovat rajalliset. Meillä on siis velvollisuus jättää riittävästi jälkeemme tuleville sukupolville. Mutta näin emme tee. Me tyhjennämme rikkaudet yhä nopeammin, ja jo nyt on vakava puute useista tärkeistä raaka-aineista. Tuhlailun kylvöstä tulee puutteen korjuu. Mutta me saamme itse korjata kylvämämme, eivät toiset, sillä

tulevaisuuden syntymättömiä lapsia olemme me itse uusissa inkarnaatioissa. Siten osoittautuu korjuun lain leppymätön oikeudenmukaisuus.

⁵Jos tarkoituksemme on täyttää velvollisuutemme tulevaisuuden suhteen, meidän on valittava toinen tie. Meidän on tietoisesti tyydyttävä elämään aineellista elämäämme huomattavasti vaatimattomammin, säästeliäämmin. Erityisesti tämä koskee meitä, jotka elämme teollistuneella pohjoisella pallonpuoliskolla, jos tarkoitamme jotakin juhlavilla selityksillämme, että kaikkien ihmisten on saatava elää siedettävissä oloissa. Ulkoinen, aineellisen kasvun tie on siten meiltä suljettu. Sen sijaan meidän on astuttava vastakkaiselle tielle, sisäisen kasvun, tajunnankehityksen tielle. Vasta sitten kun ratkaiseva osa ihmiskuntaa on oivaltanut tämän, mahdollistuu niiden suurten ongelmien ratkaisu, jotka nyt ahdistavat meitä kaikkia planeetallamme.

⁶Kunhan ihmiset vain kerran ovat saaneet yhteyden vielä uinuvaan korkeampaan emotionaaliseen ja mentaaliseen tajuntaansa, on heillä todellinen tarve säilyttää yhteys katkeamattomana. Silloin he oppivat nopeasti, kuinka tämä parhaiten tehdään: vähentämällä maailmaan ja toisiin kohdistuvia vaatimuksia, kylvämällä tietoisesti parasta suhteissa toisiin, rakastavaisella ymmärtämyksellä ja palvelevalla elämänasenteella.

⁷Tämä johtaa myös fyysisten tarpeiden vähenemiseen. Kun kukaan ei vaadi enempää kuin hän todella tarvitsee, kaikki riittää kaikille eikä puutetta synny. Kun ihmiset oppivat löytämään onnen ja ilon omassa ja toistensa sisimmässä, sammuu mielenkiinto kaikkia kehoja korvikkeita kohtaan – osto- ja omistushimoon, valtataisteluun, pinnalliseen huvitteluun, ylensyömiseen, erotomaniaan ja päihteisiin – jotka varastavat niin paljon aikaa ja voimaa ja jotka vastaavat suurempaa osaa korvaamattomien luonnonvarojen haaskauksessa.

⁸Jokainen, joka tahtoo, voi aloittaa itsestään. Itselleen voi asettaa kysymyksiä kuten: Mitä teen elämästäni? Millainen olen lähimmäisiäni ja arkielämässä tapaamiani kohtaan? Mitä olisi tehtävä? Tahdonko unohtaa vanhan kaunan? Tahdonko elää elämääni korkeammalla tasolla?

⁹Kun elämme elämäämme korkeammalla tasolla, tietoisina siitä, mitä meidän on täällä tehtävä – työskenneltävä yhdessä evoluution hyväksi – elämme tehokkaammin. Tarvitsemme huomattavasti vähemmän inkarnaatioita ihmiskunnassa. Läpivirtaus ihmiskunnassa lisääntyy, ja maailman väkiluku laskee voimakkaasti, mikä on aivan välttämätöntä. Vain sillä tavalla maallisen kotimme rikkaudet riittävät meille kaikille aikojen loppuun saakka.

¹⁰Jos valitsemme sellaisen tulevaisuuden, antavat planeettamme korkeammat olennot meille myös kaiken tarvitsemamme avun. Ajatuksemme ei voi vielä tajuta kaikkea sitä, mikä silloin mahdollistuu. Tämän verran olemme kuitenkin saaneet tietää:

¹¹Planeettahierarkian opettajat ja oppilaat inkarnoituivat, näyttäytyvät avoimesti. Heistä tulee täysin luonnollisesti johtajia inhimillisen elämän kaikilla aloilla. Heidän vaikutusvaltansa ei ilmene mahtisanoista, vaan ihmiset tulevat aivan yksinkertaisesti turvautumaan niihin, joilla on suurin kyky, jotka vastaavat selkeimmästä ajatuksesta ja jotka toiminnoissaan osoittautuvat jaloimpien vaikutteiden innoittamiksi. Nämä vanhemmat veljet tulevat lahjoittamaan meille joukon sellaista muuntovoimaista tietoa, joka muodollisesti mullistaa kaikki inhimilliset katsomukset, tieteet, elin-, työ- ja suhtautumistavat.

¹²Sairaudet tulevat lopullisesti häviämään sen jälkeen, kun niiden fyysisiin, emotionaalisiin ja mentaalisiin epäkohtiin pohjautuvat syyt on selvitetty ja oikeat yksilölliset käsittelymenetelmät otettu käyttöön lääkintäaidossa.

¹³Lapset tullaan kasvattamaan ja opettamaan siten, että he jo varhain oppivat voittamaan kaikki ehkäisevät ja elämänvastaiset, negatiiviset tunnekompleksit, jotka nyt ahdistavat useimpia aikuisia. Heidän piilevät taipumuksensa testataan ja he tulevat saamaan sellaista yksilöllistä ohjausta ja opetusta, joka parhaiten edistää näiden taipumusten luomisvoimaa. Aikuisina yhteiskunnan jäseninä he saavat valita sellaisen yhteiskunnallisen tehtävän, joka parhaiten vastaa heidän kykyään ja ilmaisutarvettaan. Tämä tulee kehittämään uudenlaisen

ihmisen, joka elää sopusoinnussa itsensä ja ympäristönsä kanssa, ihmisen joka elää luomisvoimansa ylärajan tuntumassa eikä sen alarajalla, niin kuin useimmat aikanamme tekevät.

¹⁴Esoteerista tietoa tullaan opiskelemaan yleisesti, mistä seuraa, että joukko virheellisiä, elämää ehkäiseviä näkemyksiä häviää. Oivallus, että meillä kaikilla on kuolematon minä, johtaa kuolemanpelon häviämiseen. Siten häviää se kuolemantuska, joka nyt tuhoaa niin monen ihmisenelämän ja joka on vetänyt alas niin taiteen kuin kirjallisuuden. Oivallus, että kärsimyksellämme korjaamme vain kylvämäämme, auttaa meitä siirtämään huomiomme omasta onnettomasta minästämmme ja tekee elämämme siten helpommaksi sekä meille itsellemme että ympäristöllemme. Oivallus reinkarnaation todellisuudesta tekee selväksi, miten järjettömiä kaikki vihan ilmaisumuodot ovat. Ihmiset lakkaavat vihaamasta toisiaan, kun he oppivat, että me kaikki olemme eläneet monta elämää sekä miehinä että naisina. Rotujen ja uskontojen välinen viha lakkaa; jos ei aiemmin, niin viimeistään silloin kun tiedämme, että synnymme vuoroin valkoisina, ruskeina, keltaisina tai mustina; kristittyinä, juutalaisina, muslimeina, hinduina, buddhalaisina tai ateisteina.

¹⁵Kun ihmiset vihdoinkin lakkaavat viljelemästä negatiivista emotionaalisuuttaan, he saavat voimaa ja motivaatiota kehittää myös korkeamman mentaalisuutensa piileviä taipumuksia. Niin kuin tavallisesti kulkee mentaalinen parhaimmisto kärjessä. Planeettahierarkia ennakoi, että tämä viisisataavuotinen korkeampi mentaalinen kehitys johtaa siihen, että parhaimmiston jäsenet keskustelevat telepatian avulla. Jo nyt on ihmisryhmiä, ulkopuolisille tuntemattomia, jotka tietävät, mitä tämä tahtoo sanoa. Ensimmäinen edellytys ryhmätelepatian onnistumiselle on ”sielujen yhteys”, joka rakentuu rakastavaiselle ymmärtämykselle, sulkee pois kritiikin ja tuomitsemisen. Ensimmäisiä merkkejä telepatian toimimisesta ihmisten välillä on, että he ymmärtävät toisiaan sanoitta, että vihjeet, merkit ja symbolit riittävät.

¹⁶Deevahierarkia, joka jäsenluvultaan on paljon planeettahierarkiaa lukuisampi on myös asettava yhteyteen ihmissuvun valmistautuneiden ryhmien kanssa, ei vain todistaakseen olemassaolonsa vaan ennen kaikkea opettaakseen meitä. Deevat opettavat meitä muun muassa näkemään eetterisesti. Tämän he tekevät kohottamalla värähtelykapasiteettiamme vuorovaikutuksessa omansa kanssa. He opettavat meille värien vaikutuksesta sairauksiin, joiden aihe on eetteriverhossa. He todistavat fysikalistisesti ajatteleville, että ylifyysisiä maailmoja on olemassa, että diskarnoituneet ihmiset ja ylifyysiset deevat ovat olemassa ja heihin voi ottaa yhteyden. He opettavat meitä eetterienergioiden fysiikassa. Siten tulemme kertakaikkisesti ratkaisemaan energiaongelman ja myös painottomuuden arvoituksen, mikä on mullistava kuljetustoimen. Kun ihmiset deevojen johdolla oppivat hallitsemaan omat energiansa, voitamme sekä väsymyksen että opimme käyttämään ajan maksimaalisesti hyväksemme. Sitten kun olemme saaneet oppia vetämään ympäröivästä maailmasta kaiken tarpeellisen elämää ylläpitävän energian, emme tarvitse enää karkeafyysistä ravintoa.

¹⁷Kaikki äsken mainittu on vaiheita ihmiskunnan suunnitellussa eetterisoitumisessa, prosessissa, joka täydellistyneenä on johtanut siihen, että ihmiset eivät enää inkarnoidu organismiin, vaan heidän ainoa fyysinen verhonsa on eetteriverho. Tämä saavutus on kuitenkin tuhansien vuosien päässä tulevaisuudessa ja mahdollistuu vasta silloin kehittyneen kuudennen juurirodun yksilöille.

¹⁸Kun ihmiskunta vielä kaukaisemmassa tulevaisuudessa saavuttaa niin kulttuuri- kuin humaniteettiasteen, kaatuvat myös ne muurit, joita olemme itse meidän ja meitä ympäröivän, elävän aurinkokunnan välille kohottaneet. Pallomme voidaan ottaa silloin täysiarvoisena jäsenenä ”pyhien planeettojen” perheeseen. (Muinaisissa esoteerisissa kirjoituksissa aurinkokuntamme muita planeettoja kutsutaan pyhiksi, koska viha on niillä tuntematon ilmiö, pahuuden voimia ei ole eivätkä kasvit, eläimet ja ihmiset ole pukeutuneet orgaaniseen muotoon, tähän kärsimyksen verhoon.)

¹⁹Toisten planeettojen asukkaat tulevat silloin vapaasti vierailemaan luonamme ja me heidän luonaan. Yhdessä me etsimme laajentuneen elintilamme äärimmäiset rajat, aurinkokunnan ulkolaidat, ja siellä voimme aavistaa vielä suuremman yhteisyyden, galaktisen ykseyden, josta aurinkokuntamme on vain osa. Silloin, jollemme aiemmin, alamme aavistaa kaiken laajuuden, suunnattoman, sykkivän elämän yhä korkeammilla tasoilla, elämän, jossa kuolleelle ei ole pienintäkään tilaa. Tulemme havaitsemaan jotakin siitä kuvaamattomasta onnesta ja ilosta, joka täyttää korkeat, jumalalliset olennot, joiden elintilana ja työkenttänä koko kosmoksemme on. Tulemme oivaltamaan, että olemme yhtä heidän kanssaan niin kuin he ovat yhtä meidän kanssamme. Ymmärrämme myös, että on vain ajan kysymys, ennen kuin olemme yhtä olemuksessa, tajunnassa ja autuudessa.

Yllä oleva teksti on Lars Adelskoghin *Selitys*-nimisen teoksen osa Kaksitoista.
Copyright © Lars Adelskog 2011.